

Spomienka na tajovských hrnčiarov

V auguste t.r. som sa zúčastnila na podujatí Stredoslovenského múzea v Matejovom dome v Banskej Bystrici pod názvom : Čo sa skrýva v depozite „Tajovská keramika“. Tajomstvá depozitu nám odkryla etnologička Jana Naháľková. Prítomným predstavila aj pani Máriu Šušovú, rod. Sedilekovú z Tajova, vnučku posledného tajovského hrnčiara Karola Sedileka od Jergov. Výstava výrobkov tajovských hrnčiarov a rozprávanie o hrnčiarstve v Tajove bolo zaujímavé a veľmi pekné. Najzaujímavejšie časti o tajovskej keramike, tajovských hrnčiaroch pripravila etnologička Jana Naháľková aj pre čitateľov Tajovských novín. Jej článok si prečítajte na str. 3.

Alžbeta Kulavjaková

Príhovor starostu

Pekný jesenný deň, vážení spoluobčania, rodáci a priatelia našej obce.

Podelím sa s Vami o informácie z práce obecného úradu a ostatných aktivít, ktoré sme v letnom období vykonali.

Rekonštrukcia materskej školy

Cez letné prázdniny sme zrekonštruovali sociálne zariadenia v materskej škole. V rámci týchto prác sme vybúrali prepojovaciu chodbu, ktorá spája priestory triedy MŠ so sociálnymi zariadeniami. Chodba je potrebná pre bezpečnejší prechod a pohyb detí. Doteraz chodili do WC a k umývadlám cez kuchyňu alebo cez hlavnú chodbu, čo bolo náročné pre deti, aj pre personál MŠ. Prepojovacia chodba bola najnáročnejšia. Postupovali sme podľa vypracovaného projektu a s určitým rešpektom, pretože v týchto starých priestoroch neviete čo prekvapí. Búrало sa od chodby podpivničných priestorov do existujúcich starých sociálnych zariadení. Nakoniec to výškovo a priestorovo ako tak vyšlo. Nové sociálne zariadenie už spĺňa štandardné parametre pre potreby detí, oddelene aj pre zamestnancov, a vyhovuje aj hygienickým normám a požiadavkám. Spravil sa nový prívod vody, kanalizácie a električky. Práce sa ukončili včas a deti sa od nástupu do škôlky mohli tešiť nielen novým resp. vynoveným priestorom, ale aj ich výtvarnému riešeniu s kresbami rozprávkových postavičiek. Stavbu realizovala firma Chamko a stála nás 21.000.- €. V budúcom roku by sme chceli zveladiť ďalšie priestory MŠ.

Personálne zmeny

Keď už sme pri materskej škole, tak by som chcel spomenúť personálne zmeny. Do dôchodku odišla dlhoročná pracovníčka školskej kuchyne p. Gariela Púchyová. Ďakujem jej za odvedenú prácu a veľmi chutné jedlá, ktoré s láskou varila. Personálne zmeny nastali aj na mieste rozpočtárky kuchyne...

pokračovanie na str. 2

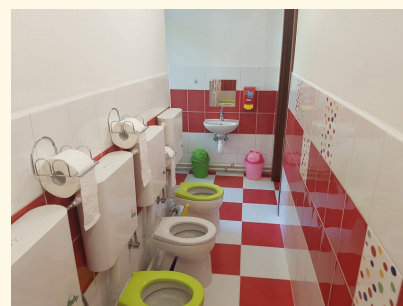
Kaštieľ Betliar. O výlete dôchodcov na Betliar a do Dobšinskej ľadovej jaskyne čítajte na str. 4

Turistický výlet k zrekonštruovanému tunelu. Viac čítajte na str. 4

Súrodenci Krestiankovci pretekajú v chôdzi. O ich úspechoch čítajte na str. 8

O rekonštrukcii sociálnych zariadení v materskej škole čítajte v príhovore starostu na str. 1

Príhovor starostu

pokračovanie zo strany 1

...Dlhé roky na tomto poste pracovala p. Zlatica Kolárová a na krátky čas aj p. Anita Mlynárová, obom za odvedenú prácu patrí poďakovanie. Na ich miestach začali pracovať nové pracovníčky, v kuchyni od 1. septembra 2017 pracuje pani Miroslava Záchenská a na poste rozpočtárky a zásobovania pani Melánia Sitková, ktorá nastúpila 1. júna t.r. Prajem im, aby pokračovali v nastúpenom trende dobre odvedenej práce svojich predchodkýň.

Zmena nastala aj na personálnu – ekonomickom poste. Naša dlhoročná pracovníčka, pani Zdenka Rusková, k 31.08.2017 odišla do dôchodku. Dlhú ste sa s ňou stretávali na našom obecnom úrade a vždy vás vybavila k spokojnosti. Ďakujem jej za ústretovosť a kvalitne odvedenú prácu. Jej prácu v obci vykonáva externá spolupracovníčka, pani Beata Kalinová, s ktorou máme uzatvorenú zmluvu do konca tohto roka.

Prácu na funkcii hlavnej kontrolórky obce ukončila k 31.8.2017 pani Ľubica Ovšonková. Ďakujem jej za odvedenú prácu, ktorú vykonávala päť rokov. Od 1.9.2017 vykonáva hlavného kontrolóra obce Anka Chlebovcová, ktorú na túto funkciu zvolili poslanci na zasadnutí obecného zastupiteľstva 28.8.2017. Prajem jej, aby sa jej v práci darilo, a aby pokračovala v nastúpenom trende. Prácu pre obec skončili aj pracovníci na verejnoprospešných prácach a tieto práce nám dva mesiace nevykonával nikto. Všetko sa to pláťalo len tak, že som chlapov poprosil, aby prišli pomôcť spraviť aspoň základné činnosti. Bez týchto ľudí to jednoducho nejde. Krajšiu obec máme aj vďaka nim. Od 1. októbra t.r. začal pracovať Jozef Suja a na výpomoc sme povolali dlhoročného pracovníka Petra Púcheho.

Brigáda

Každoročne sa na našom cintoríne organizuje brigáda na prelome mája a júna. Tento rok sme zorganizovali brigádu na kosenie aj v auguste, aby sme zabezpečili dôstojné miesto odpočinku našich zosnulých. Tejto, v podstate druhej tohtoročnej brigády, sa zúčastnilo 25 oddaných občanov, ktorí si vedeli nájsť čas aj napriek pracovným povinnostiam v zamestnaní a aj prácu v domácnosti. Cením si to a ďakujem všetkým zúčastneným.

Pri cintoríne sa pracuje, zvýšte opatrnosť

V týchto dňoch ste si určite všimli zvýšený pohyb robotníkov v blízkosti cintorína. Firma Telekom na pozemku Urbáriátu Podlavice inštaluje 40- metrovú vežu pre potreby pokrytia signálu mobilného operátora Telekom. Prácu vykonáva firma TeleDat, ktorá aj vybavovala všetky potrebné povolenia. V roku 2016 bolo vydané územné rozhodnutie a v roku 2017 stavebné povolenie. Práca majú ukončiť ešte

tohto roku. V tomto čase zvýšte opatrnosť pri vstupe do cintorína z dôvodu výkopových prác a možného pádu uvoľnených skál.

Problémy v chatovo-rekreačných oblastiach

Informácia hlavne pre chatovo – rekreačné oblasti. V poslednom čase sa zvýšil výskyt medveda, hlavne v oblasti „Pod Lesákom – smer Kejda“. V tejto oblasti medveď už pravidelne vynáša odpadky po okolí až do diaľky 100 m. Vždy sme to nejakým popratili aj za príspevku občanov vykonávajúcich verejnoprospešné práce, aj občanov z Tajova a aj niektorých vlastníkov pozemkov v okolí Kejdy. Za pomoc im ďakujem. A idem k príčine. Táto lokalita spolu s lokalitou Rôtovo je najviac znečistená odpadkami po chatkároch a záhradkároch. Nádobu sú určené na zmesový komunálny odpad. To sú odpadky z domácnosti – potraviny, ktoré sa nedajú vyseparovať. Keď idem s chlapmi upratovať, tak je tam poväčšine stavebný odpad, ktorý tam nemá čo hľadať. Zaberá miesto zmesovému komunálnemu odpadu, ktorý je tým pádom pohoďený ku kontajneru, a tým sa stáva živnou pôdou pre medveďa. Zväčša ak niekto niečo prerába, potom všetko nahádza ku kontajnerom. Smetiari to po väčšine zoberú, ale už nadrozmerné veci, ako sú WC misy, umývadlá, epedá, pokrovce, celé skrine, pneumatiky – to všetko si musí vlastník zneškodniť sám na vlastné náklady. (V mesiaci september sme museli spraviť ďalší výnimočný vývoz na skládku do Šálkovej). Ak niekto niečo prerába, mal by mať minimálne „Ohlásenie stavebných úprav“. Posledne som bol v časti „Rôtovo“ riešiť hranice pozemkov a zistil som, že v tejto lokalite je nekontrolovateľná výstavba prístreškov, prístavieb, plotov, múrov a schodíkov. Nie sú v súlade so stavebným zákonom a nie sú uskutočnené po vlastníckej hranici pozemku. V dohľadnej dobe sa v týchto záhradkáckych oblastiach uskutoční kontrola aj s pracovníkmi Stavebného úradu. Po druhé, prečo vzniká veľa odpadu. Na budúci rok sa plánuje zvýšenie poplatku za komunálny odpad z terajších 18,50.-€ na 19,50.-€ z dôvodu zvýšenia cien od vývozu.

Veľa vlastníkov prenajíma svoje chaty „na čierno“ bez priznania dane z prechodného ubytovania, čo sú takzv. daňové úniky. Každý kto prenajíma, by mal viesť ubytovaciu knihu a štvrťročne ju prísť priznať na obecný úrad. Robí to málokto, ale nájdú sa aj vzoroví, ktorým ďakujem za príspevok, ktorý sa vždy použije na rozvoj cestovného ruchu (naposledy na rekonštrukciu tunela na Skalke). Mám tipy, kde je zvýšený pohyb ubytovaných a kapacity chat a tým pádom vieme zakročiť aj za pomoci daňovej kontroly. Je to nemysliteľné, aby niekto prenajímal chatu celoročne a neodviedol obci ani cent, a to jedna väčšia partia vyprodukuje za víkend 5 vriec odpadu. Už som to písal, že

„chatkári“ platia len jednu jednotku za odpad a občania v obci za každú osobu. Je to trošku nespravodlivé pre občanov, ktorí majú trvalý pobyt v obci, ale tak je postavený zákon. Dá sa to riešiť zvýšením dane pre chatkárov, ale do tohto procesu zatiaľ nechcem ísť, aspoň do doby, kým uvidím náznaky nápravy. Vyzývam rekreačné a záhradkárske lokality k náprave, ak sa tak neuskutoční, pristúpime k radikálnejším opatreniam. Ďakujem za pochopenie.

Kanalizácia a vodovod

Vyzývam občanov, aby do kanalizácie nehádzali odpad, ktorý sa samovoľne nerozloží. Veľmi veľa odpadu vyberú pracovníci StVPS pri opravách a údržbe čerpacích staníc. Je tam veľké množstvo všelijakých handier, plienok a vecí, ktoré výtlačné potrubie a čerpadlo nezhltnú. Celá naša kanalizácia je odkázaná na čerpanie, takže keď sa to upchá, tak najnižšie položené nehnuteľnosti môžu zažiť aj vytopenie. Týmto Vás žiadam, nehádzte tam čo nepatrí, a prosím tých, čo majú na svojich pozemkoch revízne šachty, aby ich zaistili proti znečisteniu. Niektoré sú bez poklopov a nachádza sa v nich množstvo zeminy a skál. V časti pod Lesákom až po vododm pri ihrisku sa buduje nový vodovod. V dnešných dňoch sa uskutočňujú dokončovacie terénne práce. Prosím vlastníkov nehnuteľností o strpenie, ku kolaudácii vodovodu by malo dôjsť koncom tohto roka. Po tomto sa navrhne ďalší postup na prípojkách. Nechcem nič predbiehať, ale musím vyvolať jednanie s vlastníkom a budúcim prevádzkovateľom vodovodu na postupe uskutočnenia prípojok. Budete včas informovaní.

Ešte občanom v obci. Poslednú zimu boli problémy zo zamrznutým vodovodom. Vyzývam vlastníkov prípojok do svojich nehnuteľností, aby si problémové miesta ešte teraz pred zimou, buď preizolovali resp. spravili väčšie krytia nad potrubím. Vlni to riešili pracovníci StVPS, ale to nie je v ich náplni práce. Oni sa majú postarať, aby voda došla k vodomernej šachte, od vodomernej si musí vlastník riešiť na vlastné náklady. Týmto im ďakujem, že boli ochotní a pomohli občanom pri nahrievaní a prepchávaní vodovodného potrubia. Vznikne aj situácia, že zamrzne viac domových prípojok na konci vetvy a keďže nie je odber, tak sa problém vyskytne aj v hlavnom potrubí. V tom prípade už musia zasiahnuť pracovníci StVPS.

Problémové je miesto v dolnej časti Kopaníc. Je tam extrémne zima a málo odberateľov na konci potrubia a ešte k tomu je tam plytko potrubie. Pri dlhodobjšom mraze sa tam môže znova vyskytnúť problém.

S diviakom zoči-voči

Tohto roku sa vyskytuje väčšie množstvo diviacej zveri. Hlavne v záhradách a ľudských obydlíach. Dost často ich vidno v podvečer-

ných hodinách pod Tajovom, na blízkych lúčach a aj na Kalvárii. Hlavne teraz na jeseň, keď je hubárska sezóna a v lese sa pohybuje viac ľudí, sa čiastočne plaší zver a je to jeden z množstva faktorov, že zver je dezorientovaná. Môže sa vám stať, že sa stretnete s diviakom zoči – voči. Párkrát sa stalo aj mne, ale vždy sa diviak viac zľakol ako ja a utekal preč. Horšie je to, že zrypu ostredky a polia. Tak len také malé upozornenie: treba byť v lese ostražitý a záhradky si opatríte buď pevným plotom, elektrickým oplôtom resp. ultrazvukovou rušičkou.

Všetkým prajem ešte peknú slnečnú jeseň, peknú úrodu, vzájomnú spoluprácu a radosť zo života v našej prekrásnej obci.

Ladislav Surovčík, starosta
Foto: archív OÚ

Tajovská keramika

Tajovskí muži boli zruční obuvníci, stolári, debnári, kolári, kováči a v neposlednom rade aj hrnčiari. Tajovská hrnčina si v minulosti získala dobré meno. Nie je však známe, kedy sa v obci začala datovať tradícia hrnčiarskej výroby.

Hotové výrobky tajovskí hrnčiari zdobili červenou farbou nazývanou „**engliš rôt**“, ktorú si majstri kupovali a na chrbte nosili z fabriky na výrobu hlineného riadu v Kremnici.

Svoje výrobky zdobili **maľovaným dekorom**. Ďalší spôsob výzdoby tajovských výrobkov bola technika **mramorovania**, čím hrnčina získala vzhľad podobný prírodnému mramoru. Na nádobách v tvare knížiek sa okrem maľovaného dekoru vyskytuje často aj **dekor rytý**. Hrnčiari vyrývali rok a meno majiteľa, ale aj rôzne žartovné či poučné nápisy. Naraz sa páliť aj 1000-1200 výrobkov. Každé pálenie trvalo dva dni a dve noci, raz do mesiaca. Sortiment výrobkov tejto keramiky bol početný. Okrem krpiek, tanierov a mís vyrábali tajovskí hrnčiari aj hrnčeky, rajnice, mliečniky, nádoby pre „probovňu“ v hute a drobné hračky: hrnčičky, šafličky, pokrievčičky, mištičky, tanieriky, šerbličky, mumáky na peniaze a iné. Špecialitou tajovských hrnčiarov boli „svadobné knížky“. Nosilo sa v nich hriate vo vrecku a pilo sa z nich pred kostolom pri svadbe.

Sedilekovci – poslední tajovskí hrnčiari

Informácií o hrnčiarskej rodine **Sedilekovcov** nie je veľa. Nezachovali sa takmer žiadne doklady či písomnosti, ktoré by nám priblížili život tejto rodiny. Pri výskume života Sedilekovcov som vychádzala z informácií od učiteľa Šeba, z výskumov ÚLUV-u, a napokon z vlastného výskumu v Štátnom archíve v Banskej Bystrici. Treba podotknúť, že už vo výskumnej správe ÚLUV-u sa uvádza, že vtedy bolo ťažké získať informácie o hrnčiarskej rodine Sedilekovcov. **Jozef Sedilek** sa remeslu vyučil u svojho otca. Na-

rodil sa 26. novembra 1834 ako jedno z 8 detí Jozefovi a Ester (rod. Murgašovej) Sedilekovcom. 24. júna 1857 sa ako 23 ročný sa oženil s Annou (*1840) Sedilekovou. Spolu mali spolu 8 detí, tri dievčatá a päť chlapcov (Aloizia *1858, Mária *1860, Martin *1862-†1865, Jozef *1864, Ján *1867, Štefan *1873, Paulína *1877-†1880, Karol *1879-†1953). Na základe sčítania obyvateľstva, budov a dobytky z roku 1869 sa dozvedáme, že Jozef Sedilek býval so svojou rodinou v Jabríkovej v dome s popisným číslom 31. Išlo o akýsi dvojdom, pretože tu žili dve rodiny. Dom mal dve izby, dve komory a jednu spoločnú kuchyňu. Slúžil ako obydľie, ale zároveň aj ako hrnčiarska dielňa. K domu prislúchali aj dve maštale, kde boli ustajnené dve kravy a dve ovce. Zápis nám ďalej hovorí o tom, kto všetko v dome žil, rok narodenia obyvateľov domu, ich vierovyznanie, rodinný stav, povolanie, rodisko či vzdelanosť.

V čase súpisu v dome žil Jozef Sedilek, ktorý bol hrnčiarsky majster, spolu so svojou manželskou Annou a 4 deťmi. Domácnosť s nimi zdieľala aj jeho sestra Zuzana (*1835) spolu so svojím mužom Jozefom Vágnerom (*1830-†1902), ktorý pochádzal z Riečky a pracoval ako hutník. Posledným členom rodiny bola Mária Kalina (*1823), krstná matka Jozefa a Anny.

Zmienku o Jozefovi Sedilekovi, hrnčiarskom majstrovi, nachádzame v **Adresári uhorských remeselníkov a obchodníkov z roku 1892**.

Jozef Sedilek vyučil hrnčiarskemu remeslu aj svojich synov Štefana (5. jún 1873) a Karola (15. apríl 1879 – 2. jún 1953). **Štefan Sedilek** s výrobkami chodil po trhoch a jarmokoch. Bol pravidelne na týždenných trhoch v Banskej Bystrici. Svoj tovar rozkladal na námestí pred Flittnerovou lekárnou. Jeho „Nak sa páči“, privolávalo gazdiné. Ako spomína, chodieval s najatým furmanom i do Brezna, Zvolena, Ružomberka, Krupiny, Pliešoviec a do Lučenca. Na Radvanskom jarmoku si staval i šiator, lebo v Radvani mali známeho, ktorý im každý rok vypožičal drevené koníky a dosky.

S rodinou Sedilekovcov postupne vymrelo aj tajovské hrnčiarstvo.

Mgr. Jana Nahálková

Prosíme čitateľov o pomoc pri doplnení informácií (spomienky, fotky a pod.) o hrnčiarovi Štefanovi Sedilekovi, narodenom 5.6.1873, od Trnoviec. Kontaktujte obecný úrad.

V Tajove bol pivovar

Najnovšie prekvapujúce zistenia z výskumu pripravovanej monografie o obci Tajov od Vladimíra Sklenku:

Jabříková bola v minulosti Tajovom – dokazuje to priamy písomný doklad z roku 1697 a v Tajove bol už vtedy pivovar.

Cez súčasný Tajov viedla významná stredoveká cesta nadregionálneho významu. Túto cestu máme priamo písomne doloženú už roku 1255. Spájala Zvolenský hrad s Turčian-

ským hradom a nad Tajovom prechádzala cez Kremnické vrchy na Turčiansku stranu cez sedlo Skalka. Viedla popri potoku Bystrica, ktorý oddeľoval v oblasti neskoršieho Tajova územie šľachtického rodu Radvanskovcov z Radvane od územia slobodného kráľovského banského mesta Banská Bystrica.

Priamy vznik súčasnej obce Tajov je spojený s rokom 1500, kedy tu nechala Thurzovsko-Fuggerovská spoločnosť v rámci svojho Banskobystrického mediarskeho podniku postaviť svedzovaciu hutu na spracovanie medenej rudy. Huta bola postavená so svojim hospodárskym zázemím po oboch stranách potoka Bystrica. Všetko z komplexu huty po pravej strane potoka (smerom po prúde) bolo postavené na panstve Radvanskovcov a všetko po ľavej strane potoka na území mesta Banská Bystrica. Už roku 1516 sa v písomných prameňoch objavuje aj súčasný názov obce v znení Tajowa. A následne roku 1520 si prenajali za poplatok Thurzovci lesy od Radvanskovcov v chotároch ich poddanských obcí Radvan, Podlavice a Malachov. V tej dobe bola spoločnosťou vybudovaná aj nová cesta z Tajova do Harmanca, ktorá cez Šturec prechádzala do Turca.

Už po postavení huty sa okolo nej začali postupne budovať domy hutníckych robotníkov na Bystrickej strane. Na Radvanskej strane Tajova bol postavený pivovar a domy poddaných Radvanskovcov. Pivovar patrila Radvanskovcom a ich podaní sa starali o prevádzku pivovaru – predovšetkým o ťažbu dreva potrebnú pri varení piva. Bystrická časť Tajova bola teda hutnícka, radvanská časť Tajova bola drevorubačsko-uhliarska. Postupne sa stretávame s označením pravej strany osady Tajov ako Radvanský Tajov. Zmenu znamená rok 1697, kedy táto časť obce je uvedená v majetku Jána Radvanského ako Jabříková (Jabříkova), nazývaná tiež Tajov (Taiova)!!! Jánovi Radvanskému, ktorý bol synom Juraja Radvanského zakladateľa Radvanského jarmoku potvrdil toto vlastníctvo uhorský kráľ Leopold I. Habsburský:

„Ja, Leopold pre večnú pamäť zverujem, že spoločne s mnohými vernými prijali sme pokornú požiadavku a posúdili vernosť a verné skutky v službe Korune Kráľovstva Uhorského od nášho verného Jána Radvanského, ktorý na mnohých miestach a v mnohých časoch v prípade núdze svoju vernosť preukázal, a v neposlednom rade, ktorý stále svoju usilovnosť neváhal využiť. Totiž tento syn po nebohom Jurajovi Radvanskom požiadal o udelenie práv, predtým jeho otcovi prislúchajúcich, totižto práva na celé mesiečková a usadlosti Radvan, Skubín, Malachov, tiež časť v Jabříkovej, inak nazývanej Tajov.“ Po roku 1848, kedy boli zákonmi zrušení zemepáni a boli zriadené samostatné obce, sa obce Tajov a Jabříková vyvíjali samostatne. Naďalej však tvorili jeden sídelný celok, úzko medzi sebou spolupracovali a roku 1943 boli zlúčené do jednej obce Tajov.

Vladimír Sklenka

Dôchodcovia na výlete v Kremnických vrchoch

Klub dôchodcov v Tajove zorganizoval v sobotu 15. 7. 2017 výlet na Gergelyho tunel. Tunel bol vybudovaný už v 14. storočí a vo svojej histórii umožnil skrátenie obchodnej cesty medzi Banskou Bystricou a Kremnicou. V ostatných desaťročiach býval často zasypaný a nepriechodný. Keďže je súčasťou turistických chodníkov v Kremnických vrchoch, rozhodla sa partia nadšencov z Kremnice a z Tajova tunel spriechodniť. Nové dielo pôsobí majestátno – oceľová výstuž na spôsob banského diela, upravené prostredie, všade čisto. Žiadalo sa povedať „klobúk dolu“.

Turistickým chodníkom sme pokračovali smerom do rekreačnej oblasti na Skalke. V lete poskytuje služby turistom, v zime lyžiarom. Nás však zaujal vysielateľ „zblízka“, lebo na diaľku ho vidíme denno-denne zo svojich domov. Na informačnej tabuli sme si prečítali, že sa nachádzame v nadmorskej výške 1 231 m, vysielateľ Suchá hora má 302,44 m a bol dokončený v roku 1986 v rámci projektu Dobrý signál. Momentálne sa zo Suchej hory vysielal len rozhlasový signál v pásme FM (do roku 2011 sa vysielal aj televízny signál). Ale my, skôr narodení, sme skonštatovali, že vysielateľ na Suchej hore vysielal oveľa skôr. Tak sme si zistili, že prvý vysielateľ bol postavený v roku 1960 a meral 300 m.

Pekná príroda a slnečné počasie umocnili naše zážitky. Len škoda, že nás bolo tak málo. Šiesti dôchodcovia a dvaja rodinní príslušníci. Tak snáď na budúce nás bude viac.

Text a foto: ACh

Navštívili kaštieľ a ľadovú jaskyňu

Tajovskí dôchodcovia si koncom augusta t.r. zorganizovali zaujímavý výlet. Navštívili Betliar a Dobšinskú ľadovú jaskyňu.

Zaujímavosťou a jedinečnosťou kaštieľa v Betliari je expozícia, ktorá vznikla z pôvodných zbierok viacerých príslušníkov grófskej rodiny Andrassyovcov, ktorí tu v minulosti žili a pôsobili. Originalita zbierok sa zachovala aj po rozsiahlej rekonštrukcii kaštieľa v roku 1994. S veľkým záujmom sme si prezreli jeho

priestory - obytné miestnosti, komunikačné a úžitkové priestory. Zaujala nás najmä bytová kultúra uhorskej šľachty, ktorú tvoril prevažne nábytok, bytové doplnky, umelecké zbierky a rôznorodé úžitkové i dekoratívne predmety pôvodných majiteľov kaštieľa. V komunikačných priestoroch sme mohli obdivovať archeologické a zoologické exponáty zozbierané

samotnými Andrassyovcami zo všetkých kútov sveta. Videli sme zariadené salóny, jedálne, knižnicu a mnoho ďalších priestorov a exponátov, o ktorých netreba písať, ale treba ich vidieť. Z Betliara sme odchádzali spokojní a obohatení o nové poznanie.

V Slovenskom raji sme navštívili Dobšinskú ľadovú jaskyňu. Zo zaujímavostí, ktoré sme sa o nej dozvedeli, spomeniem, že bola objavená v r. 1870 a v roku 1887 už v nej bolo zavedené

riadne elektrické osvetlenie, čím sa radí medzi prvé elektricky osvetlené jaskyne na svete. Ľadové plochy jaskyne využíval na letnú prípravu aj československý krasokorčuliar Karol Divín.

Výletu sa zúčastnilo 28 dôchodcov. Domov sme sa vracali trochu unavení, ale s peknými zážitkami a hádam aj s pozvánkou pre naše rodiny, kde a ako tráviť voľný čas.

Text a foto: ACh

Stretnutie dôchodcov – seniorov v Riečke

Stretnutie dôchodcov mikroregiónu Kremnické vrchy – východ sa uskutočňuje každoročne. Hostiteľmi tohtoročného bola obec Riečka. Stretnutie, ktoré sa konalo 22. augusta 2017, sa začalo sv. omšou v kostole v Riečke, a potom sa všetci stretli na posedení vo futbalovom areáli ZORNIČKA.

Starosta obce Ing. Marián Spišiak všetkých privítal a poprial prítomným pekné posedenie pri dobrom guláši, pohári vína, pri dobrej hudbe ľudovej kapely. Zišlo sa okolo 130 seniorov. Postupne sa seniori z Tajova, Riečky, Kordík a Králik medzi sebou popresádzali a vymieňali si zážitky z čias minulých. Aj tento rok bolo stretnutie vydaté.

Organizátorom ďakujeme za dobre pripravenú akciu a na rok sa uvidíme v Kordíkoch.

Text a foto: LS

Žili medzi nami...

V ostatnom vydaní Tajovských novín sme uverejnili rozhovor s Ankou Chlebovcovou, vnučkou predsedu Miestneho národného výboru v Tajove v šesťdesiatych rokoch – Imrichom Murgašom. Predsedal obci dve volebné obdobia, od roku 1960 do roku 1968. Je vhodné, ba až potrebné, oživiť spomienky nielen tým skôr narodeným, ale hlavne je načím mladým priblížiť, ako a čím sa žilo v tých časoch.

Šesťdesiate roky bolo v politickom živote česko-slovenského štátu prelomovými. Okrem menovej reformy, ktorá priniesla mnohých ľudí na mizinu, v marci 1953 zomreli politickí samovládovia v Sovietskom zväze – generalissimus Jozef Visarionovič Stalin a hneď za ním o pár týždňov aj generálny tajomník Ústredného výboru Komunistickej strany Česko-Slovenska a prezident Česko-slovenskej ľudovej republiky Klement Gottwald.

Po nástupe Nikitu Sergejeviča Chruščova do najvyšších štátnických funkcií vo Zväze sovietskych socialistických republík (ZSSR) sa oficiálne odhalili pred svetom Stalinove zverstva a jeho kult osobnosti. Otvorene sa začalo hovoriť o gulagoch a ich obetiach už od medzivojnového obdobia. Ľady sa začali po jeho smrti topiť aj v satelitných štátoch socialistického bloku, teda aj v Česko-Slovensku.

Rok 1960, rok 15. výročia od konca 2. svetovej vojny, bol prelomovým. Došlo k veľkým štátno-politickým a geopolitickým zmenám. Bol to predovšetkým rok volieb do všetkých zložiek republiky – do Národného zhromaždenia ČSR, do Slovenskej národnej rady (dnes používame pomenovania parlament), do komunálnych zložiek – do krajov, okresov, miest a obcí.

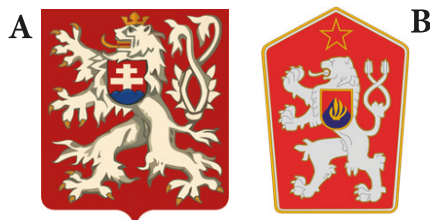
V Tajove 27. apríla 1960 poslanci hodnotili činnosť starého Miestneho národného výboru (MNV) v Tajove a navrhli novú kandidátku MNV na nové volebné obdobie. Na kandidátke boli: Ján Borský zo Skubína, Ladislav Hammer, Stanislav Greško, Zdenka Henychová, Ladislav Končok, Imrich Murgaš, Juraj Murgaš, Anna Murgašová, C., Anna Murgašová, Ch., Gustína Mišurová, Rudolf Púchy, Milan Račanský, Ján Spevák, Ondrej Schmidt a Jozef Šebo.

Počas predvolebnej kampane v obci okrem vystúpení profesionálnych aj ochotníckych súborov zavítala do Tajova, v tom čase populárna a chýrna, cigánska kapela Eugena Farkaša zo Slovenského rozhlasu z Bratislavy. Účasť na voľbách bola 100 %-ná a zvolení boli všetci kandidáti. 23. júna 1960 sa zišlo novozvolené predstavenstvo MNV na prvé zasadnutie, na ktorom zvolili predsedu MNV a predsedov komisií a ich členov. Komisie boli vytvorené v zmysle Zákona o národných výboroch. Rozdelenie funkcií na obdobie rokov 1960 – 1964 boli nasledovné:

1. Imrich Murgaš – predseda MNV,

2. Ján Borský (zo Skubína) – tajomník MNV,
3. Ladislav Hammer – predseda školskej a kultúrnej komisie,
4. Ladislav Končok – predseda finančnej komisie,
5. Juraj Murgaš – predseda technickej komisie,
6. Milan Račanský – predseda sociálnej a zdravotnej komisie,
7. Ondrej Schmidt – predseda poľnohospodárskej komisie,
8. Stanislav Greško – člen,
9. Zdenka Henychová – členka,
10. Anna Murgašová, C., - členka,
11. Anna Murgašová, Ch., - členka,
12. Gustína Mišurová – členka,
13. Rudolf Púchy – člen,
14. Ján Spevák – člen,
15. Jozef Šebo – člen;

12. júla 1960, na prvom zasadnutí Národného zhromaždenia v Prahe, bola odhlasovaná nová česko-slovenská Ústava. Podľa nej sa zmenil názov štátu na Československú socialistickú republiku (ČSSR). Zmenil sa štátny znak. Zo štátneho znaku vypadol štít s tromi vrchmi a cyrilometodejským dvojkrížom a koruna z hlavy leva. Na prsia leva prišli vrchy s Kriváňom a s plameňmi partizánskeho ohňa. Štátna vlajka a štátna hymna, resp. hymny sa nezmenili (Kde domov můj – česká časť a Nad Tatrou sa blýska – slovenská časť).

A: Štátny znak ČSR v rokoch 1920 – 1938

B: Nový štátny znak ČSSR od roku 1960

V roku 1960 došlo aj administratívnej transformácii geopolitického členenia republiky. Územie ČSSR sa rozdelilo na 10 krajov a 108 okresov so samostatným územím hlavného mesta Prahy:

1. Stredočeský – 12 okresov,
2. Juhočeský – 8 okresov,
3. Západočeský – 10 okresov,
4. Severočeský – 10 okresov,
5. Východočeský – 11 okresov,
6. Juhomoravský – 14 okresov,
7. Severomoravský – 10 okresov,
8. Západoslovenský – 12 okresov,
9. Stredoslovenský – 12 okresov,
10. Východoslovenský – 9 okresov;

Banskobystrický okres sa po roku 1960 rozšíril o okres Brezno. Jeho rozloha bola 2078 km², mal 120 274 obyvateľov. Hustota obyvateľstva bola 58 obyvateľov na 1 km². Nový Banskobystrický okres mal 92 obcí.

V súvislosti s územnou reorganizáciou došlo aj k zlučovaniu blízkych obcí. Tak sa spojili

aj susedné Podlavice so Skubínom. Dali si pomenovanie podľa vršku Stráňovce. Tento názov sa nestihol ani ujať a už sa zmenil na Laskomerské. Obce sa politicky spojili, ale ekonomicky zostali samostatné.

Koncom roka 1960 sa začalo hovoriť aj o spojení jednotných roľníckych družstiev – JRD Podlavice, JRD Skubín a JRD Tajov. Podlavičania zlúčenie oddialovali, pretože vtedy boli ekonomicky medzi poprednými družstvami, na rozdiel od tých dvoch. Tajovčanom by zlúčenie iba prospelo, lebo od začiatku trpelo na nedostatok progresívnych ľudí so znalosťami poľnohospodárskej veľkovýroby.

Mládež bola aktívne organizovaná v Dedinskej organizácii Československého svazu (podľa starého pravopisu) mládeže (DO ČSM). Organizovali pravidelné prednášky o spoločenskom správaní. Oblúbený bol krúžok miestneho rozhlasu, ktorý viedol Július Bušovský. Každú nedeľu realizoval relácie s rôznymi kvízmi a s populárnou hudbou. V Tajove sa aktivizoval aj Miestny odbor Česko-slovenského červeného kríža (ČSČK). Jej členovia propagovali a organizovali darcovstvo krvi.

Na jeseň roku 1960 začali prípravy na postavenie náhrobného pamätníka Jozefovi Gregorovi-Tajovskému. Investorm bolo Krajské stredisko štátnej pamiatkovej starostlivosti v Banskej Bystrici. Architektonický a sochársky návrh bol z rúk Ing. arch. Štefana Belohradského, akademického sochára z Bratislavy. Hrubé práce realizovali Slovenské bazaltové kameňolomy v Banskej Bystrici.

V roku 1964 pri príležitosti celoštátnych osláv 20. výročia SNP Banskú Bystricu navštívil Nikita Sergejevič Chruščov. Bol prekvapený, že na oslavách chýba armádny generál Ludvík Svoboda, veliteľ 1. česko-slovenského armádneho zboru. Vtedy vyšlo najavo, že bol prenasledovaný a zbavený všetkých hodností a vyznamenaní za národnooslobodzovací bol a obvinený z buržoázneho nacionalizmu. Stal sa účtovníkom na juhomoravskom Jednotnom roľníckom družstve (JRD). N. S. Chruščov ho vlastne rehabilitoval. Vrátil mu všetku úctu, ktorej sa Svoboda tešil medzi ľuďmi, hlavne bývalými vojakmi Zboru.

Ako môžeme vidieť: rok 1960 bol naozaj plný nových významných udalostí, ktoré zmenili život občanov Česko-Slovenska, a teda aj Tajovčanov od základov. Vedenie obce určite stálo pred mnohými dilemami. O nič pokojnejšie neboli ani roky nasledujúce. Koniec-koncov, ako celé šesťdesiate roky, ktoré vyvrcholili do Dubčekovej Pražskej jari.

Aj keď to boli roky naplnené ideológiou, ľudia si žili nielen svoj každodenný súkromný život, ale aj spoločenský a kultúrny, naplnený ideálmi, stretnutiami, poučením a vierou, že po roku 1968 sa všetko zmení k lepšiemu. Žiaľ, iba dúfali....

Z Kroniky obce Tajov vybrala Anita Murgašová

Dejiny farnosti Tajov

Prvá priama písomná zmienka o Tajove je z roku 1516, no bohatá história siaha až do praveku. Dokazuje to najnovší nález bronzového dvojramenného mlatu, ktorý pochádza z doby bronzovej a dokladá osídlenie tejto oblasti človekom už pred 3 300 rokmi. Zároveň už v 13. storočí máme doložené v písomných prameňoch cestu, ktorá viedla cez intravilán dnešnej obce Tajov a spájala Zvolen s Turcom.

V dávnej minulosti, asi pred dvesto päťdesiatimi rokmi patrila Tajov cirkevnoprávne k obvodu banskobystrickej farnosti. Dôležitým zdrojom informácií o farnosti Tajov sú *Diarium Missionis S.J.* Originály týchto zväzkov sú vo farskom archíve v Banskej Bystrici. Duchovnú správu tu vykonávali asi od roku 1772 jezuitskí misionári (páteri), nakoľko o 3 filiálne kostoly banskobystrickej fary sa po duchovnej stránke starali pátri jezuiti. Pre zaujímavosť, Jezuiti prišli do Banskej Bystrice v roku 1648. V roku 1773 boli zrušení Jozefom II. Prvý misionár, ktorý dochádzal do Tajova sa volal p. Ignac Czeppan, a keďže ešte nebola fara, píše sa, že pohostinnosť prijímal v dome Ignáca Rumpiera, a v Kordíkoch zas v dome učiteľa. Jezuiti tu dochádzali raz za tri týždne vykonať bohoslužbu a mali tri obvody (misie, dnes to voláme filiálky) svojej činnosti:

- Tajovský obvod, ku ktorému patrili ešte Jabriková, Riečka, Podlavice, Kordíky a Králiky
- Jakubský obvod, s Ulmankou a Kostiviarskou
- Sásovský obvod, s Rudlovou, Kincelovou, Nemcami a Majerom

Pátri misionári viedli podrobný diár bohoslužieb na sviatky a v nedele. Z neho vieme, že v Tajove bola vždy bohoslužba v prvý sviatok na Vianoce, Veľkú noc a Turíce. V ďalšie dni v ostatných dvoch kostoloch (Jakub a Sásová). Nedeľné bohoslužby bývali v Tajove raz za tri týždne. Tiež sa tu píše, že v Tajove bola koleda a požehnanie domov na sviatok Obrezania Pána, čo je podľa východnej tradície 1. januára. A je to zrejme tak, lebo dodnes pretrval tento zvyk a domy sa v Tajove vždy začínajú svätiť už prvý deň v roku a nie až na Troch kráľov 6. januára. Už v roku 1772 sa spomína v Tajove aj učiteľ, ktorý organizoval procesie na Božie Telo, spieval pri pohreboch, viedol bohoslužobný spev a mal účasť na koledě. No v HD nachádzame zápis z roku 1802, že zomrel učiteľ Juraj Mihali, 74 ročný, ktorý tu bol učiteľom 50 rokov. To znamená, že škola tu už mohla byť v roku 1752. V roku 1772 sa spomína, že na sviatok Sv. Jána Krstiteľa, patróna kostola bola veľká slávnosť za účasti viacerých kňazov. Sprievod ľudu prechádzal obcou, boli postavené 4 oltáre v obci, hudobný doprovod a zástupcovia bratstiev niesli zástavy. Po zrušení jezuitov v roku 1773

zriadila tu mestská rada v roku 1778 samostatnú tajovskú farnosť. Farnosť má vlastné matriky od roku 1776.

Prvým administrátorom farnosti sa stal 2. septembra 1778 bývalý jezuita Jozef Árvay, ktorý po zrušení Spoločnosti Ježišovej ostal pôsobiť v Banskej Bystrici najskôr ako kaplán, a neskôr, ako profesor na gymnáziu. Nového administrátora ustanovil bystrický biskup František Berchtold. Potom 9. januára 1779 bol Jozef Árvay patrónom farnosti – Kráľovskou komorou vybraný za prvého farára v Tajove. Základný kameň pre stavbu farskej budovy bol požehnaný 18. marca 1779. Po siedmich rokoch účinkovania v Tajove páter Árvay v roku 1786 rezignoval a bol penzionovaný v Bystrici. Tajovskú farnosť potom dočasne administroval františkán z Kremnice Alojz Kraus, ktorého 2. februára 1786 vystriedal Ignác Ján Nepomuk Khern, kaplán z Bystrice, ktorý bol 20. augusta 1787 na sviatok sv. Štefana inštalovaný za nového tajovského farára.

V roku 1789 sa zriadila kaplánska stanica v Riečke, kde však nebolo ani kostola, ani fary, ako sa píše ešte v roku 1783. Na bohoslužobné účely si najskôr upravili jedno humno, potom ho prestavali na kostolík, ktorý 16. septembra 1789 posvätil kanonik Karol Palitsch. Tento sa však v roku 1811 zrútil. Potom Riečania v roku 1814 upravili inú stodolu na kostol, no až v roku 1857 z milodarov veriacich, ku ktorým prispel aj cisár Ferdinand V. sumou 600 zl., postavili terajší kostolík. Miestni kapláni bývali v súkromnom dome, lebo fary tiež nebolo. Od roku 1805 bol kaplánom v Riečke Ján Mazoch, ktorý však bol v roku 1807 vymenovaný za riečanského farára, no 21. septembra 1809 dostal aj dispozíciu do Tajova, kde bol aj inštalovaný za farára 18. februára 1810. Riečka preto ostala neobsadená a tento kňaz z Tajova spravoval obe farnosti, a tak bolo až do roku 1938. Matriky boli prenesené do Tajova, no viedli ich samostatne. V roku 1815 bola v Tajove systematizovaná kaplánska stanica, ktorú zrušili v roku 1938. Riečka bola obsluhovaná z Tajova až do roku 1938, kedy sa v Riečke znova obnovila samostatná farnosť, nakoľko sa tam neskôr postavila aj farská budova. Finančný patronát nad tajovskou farnosťou mala banská, neskôr lesná komora, potom Československý štát.

Už v roku 1783 biskup Berchtold vykonal v Tajove vizitáciu. Potom aj kráľovská kancelária v roku 1802 vykonala v Tajove vizitáciu. Potom v roku 1804 farnosť vizitoval banskobystrický biskup Gabriel Zerdahely. Tiež v roku 1818 vykonal vizitáciu farnosti biskup Anton Makay. Posledná vizitácia je z roku 1829 biskupom Jozefom Belanským. Zaujímavý zápis je z roku 1876 o počte obyvateľstva. Konkrétne: V Tajove bolo 279 rk, 5 ev a 4 židia. V Jabrikovej 283 rk, 27 ev. V Kordíkoch 351 rk, v Králikoch 142 rk a 134 ev, no a v Podlaviciach 172 rk a 382 ev

a 7 židov. Spolu teda farnosť mala 1227 duší, plus obyvatelia iných vierovyznaní.

Potom, že v roku 1888 6. júna najdôstojnejší pán biskup Imrich Bende udelil v Tajove sviatosť birmovania. Bolo 200 birmovancov. Pred obedom biskup navštívil školu, prezrel všetky knihy, účtovné knihy, matriky a Historiu Domus. O štvrtej odišiel do Riečky, aby navštívil kostol a školu. V roku 1922 bolo na birmovke 400 birmovancov.

Dnes do farnosti Tajov patrí Tajov s asi 610 obyvateľmi (78% katolíci, 16% bez vyznania, 5% evanjelici a 1% iné). Potom Kordíky s asi 427 obyvateľmi (86% katolíci, 12% bez vyznania a 2% evanjelici a iné) a Králiky s asi 642 obyvateľmi (59% katolíci, 21% evanjelici, 12% bez vyznania a 1% iné). V Podlaviciach bola v roku 2002 zriadená samostatná farnosť, kde patrí aj Skubín.

Duchovné slovo

Keď rozmýšľam, čo by malo byť obsahom duchovného príhovoru, napadá mi, že keď už v názve je slovo duchovný, tak by to malo byť predovšetkým určené pre dušu a ducha čitateľa. Lenže noviny čítajú všetci, tak by to malo byť pre každého. Pre dobro a povzbudenie človeka, jednotlivca, ale i komunity, spoločnosti, ktoré tu v Tajove na rôznych poliach vytvárame, či prehlbujeme. Niekedy žiaľ aj ničime.

Ja som však zástancom toho, že nedá sa žiť len duchovne. Žijeme v tele, v čase a priestore, vo vzťahoch. Máme žiť dobre, múdro a normálne. To človek, teda ja, mám sa snažiť žiť dobre, múdro a rozumne. Mali by sme žiť tak, aby sme dávali (uspokojovali) telu čo patrí telu, duši, čo patrí duši a duchu, čo duchu. A s rozumnou, mierou a rovnováhou.

A tiež je veľmi dôležité, aby sme žili vzťahy prirodzené, a kto chce, i nadprirodzené. A v tých vzťahoch, aby bolo dostatok úcty, slušnosti a hlavne lásky. Musíme vedieť správne milovať a prijať seba. Keď toto dokážeme, tak potom dokážeme byť aj voči druhým tolerantní, dokážeme ich rešpektovať, prijímať a možno aj milovať. Máme rásť v добрôte a láske. A naopak tiež platí, že kto nemiluje seba, kto je zlý k sebe, tak je zlý aj na druhých a nemá ich naozaj rád.

No a na záver ten duchovný odkaz: Až keď je človek takto prirodzene dobrý, resp. zlepšuje a zdokonaľuje seba a svoj život, tak až potom môže byť naozaj duchovný a úprimne veriaci. Veď už Tomáš Akvinský povedal, že "milosť predpokladá prirodzenosť" (*Gratia supponit naturam*). A tá prirodzenosť sa dá zrozumiteľne povedať normalita.

Takže, byť normálnym, je byť aj normálny, prirodzený a aj duchovný. A byť nenormálny a neprirodzený, je farizejstvo, pretváрка a faloš. Budme normálni.

Naši jubilanti

JÚL

Šajbanová Anna

Grešková Mária

Šajban Stanislav

Greško Vratislav

Gregorčok Pavol

Hewová Lucia

AUGUST

Sláviková Helena

Sedílek Olga

Kováčiková Janka

Slávik Ivan

Povrazník Marian

Mandzák Peter, PaedDr., PhD

Taliga Miloš, Mgr., PhD

SEPTEMBER

Válka Stanislav

Veselovský Ondrej

Murgašová Jana

Valter Robert

Uhliarová Sofia Terézia

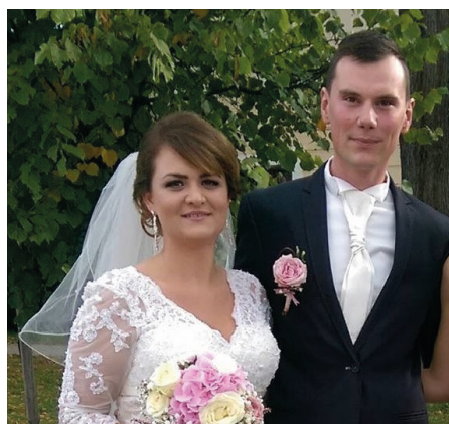
K Vášmu jubileu želáme zdravie, šťastie a lásku. Nech to, čo doteraz nestalo sa, ale Vy ste o tom snili, splnilo sa nastokrát.

Na spoločnú cestu životom vykročili

16. 9. 2017 - Lucia Grešková a Štefan Poništiak a Ráchel Grešková a Štefan Škyrta

22. 9. 2017 - Lenka Paučová a Marek Kokavec

7. 10. 2017 - Hana Lichá a Martin Sedláček

Prajeme Vám, nech vernosť a láska Vašu cestu krásli, aby ste v manželstve pravé šťastie našli.

Informácie o tom, čo sa deje v obci,
čítajte na webovej stránke
www.obectajov.sk

Rozlúčili sme sa

Dňa 19.8.2017 nás navždy opustil Pavol Pavlík vo veku nedožitých 70. rokov. Po zostalým vyjadrujeme úprimnú sústrasť.

Receptár

Medovo-orechový koláč

potrebné prísady:

na cesto:

500 g hladkej múky, 200 g práškového cukru, 2 vajcia, 200 g masla, 2 lyžice medu, 2 lyžičky sódy bikarbóny rozmiešanej v 2 lyžičkách mlieka na orechovú zmes:

300 až 350 g nasekaných vlašských orechov, 80 g kryštálového cukru, 120 g masla, 3 lyžice medu

na krém:

3 dcl mlieka, 1 a 1/2 lyžice hladkej múky, 1 a 1/2 lyžice Solamylu, 100 g kryštálového cukru, 250 g masla, 1 vanilkový cukor,

na poliatie cesta:

1 dcl rumu (príp. sirupovej vody alebo čaju)

postup:

vypracujeme cesto a rozdelíme ho na dve časti. Obe na papieri na pečenie rozvalkáme na veľkosť plechu. Jeden plát upečieme (na 170°-15 min), na druhý si urobíme orechovú zmes. Orechy opečieme na panvici, pridáme cukor, maslo, med. Ešte horúce rovnomerne navrstvíme na druhý plát cesta a tiež upečieme. Maslo vymiešame s vanilkovým a kryštálovým cukrom a pridáme do mierne vychladnutej kaše u varenej z ostatných prísad na krém. Plát cesta bez orechov zvlhčíme rumom, potrieme krémom a prikryjeme plátom s orechmi. Koláč necháme na chladnom mieste postáť aspoň jeden deň, aby zmäkol a dal sa dobre krájať.

Úspešní tajovskí športovci – súrodenci Krestiankovci

V rodine Krestiankovcov vychovávajú štyri deti. Traja z nich si našli záľubu v športe a začínali chôdzou. Veď kde inde, ak nie v B. Bystrici. V tomto roku bol ukončený X. ročník Žiackej chodeckej ligy a aktuálne sa už súťaží v XI. ročníku 2017/2018. Najstarší syn Matej je jej trojnásobným víťazom. V roku 2015 sa stal víťazom Majstrovstiev Slovenska. V tom istom roku si „vychodil“ aj 3. miesto na medzinárodnom päťstretnutí za účasti Slovákov, Čechov, Maďarov, Slovincov a Chorvátov.

Matej Krestianko – víťaz Žiackej chodeckej ligy s organizátorom a trénerom Jurajom Benčíkom

V súčasnosti 16-ročný Matej už v chôdzi nepreteká, venuje sa výlučne basketbalu v ŠKP Banská Bystrica.

Mladšia, 14-ročná Anežka, sa venuje chôdzi aj basketbalu. Úspešne. V roku 2015 získala titul Majsterky Slovenska vo svojej kategórii v chôdzi, a v tom istom roku aj titul Majsterky Slovenska v basketbale s kolektívom ŠKP 08 Banská Bystrica. V chôdzi obhájila svoj majstrovský titul aj v roku 2016. Vynikajúce výsledky dosahuje aj v Žiackej chodeckej lige.

Anežka Krestianková v zápase za ŠKP 08

Po vzore starších súrodencov pokračuje v športovaní aj 11-ročný Filip. Na Majstrovstvách Slovenska v chôdzi získal v roku 2016

aj v roku 2017 striebornú medailu. Dobré výsledky dosahuje v Žiackej chodeckej lige, kde si dokáže na jednotlivých pretekoch vybojovať prvé miesto. Hrá aj basketbal.

Filip Krestianko na pretekoch Žiackej chodeckej ligy

Ako to všetko deti a ich rodičia zvládajú?

Naším cieľom bolo deti rozumne zamestnať, nešlo nám o výsledky. Ciele si stanovujú sami, sami si ich aj plnia, hovorí otec, Ing. Boris Krestianko. A úspešne, isteže máme z nich radosť. Dnes už majú svoj program postavený na tom, aby bez problémov stíhali všetko – školu, tréningy, preteky, krúžky, reprezentáciu. Jediným problémom je doprava, a to je už na nás s manželkou.

Deti mnoho času venujú športu, nie sú ochudobnené o iné aktivity?

Ani nie. Matko ukončil vzdelávací cyklus hry na klavír, hre na klavír sa venuje aj Anežka. Dokonca chodia aj na súťaže v rámci Slovenska v štvorročnej hre na klavír. Filipko hrá na husle. A sedia aj pri počítači, ako iné deti, ale iste menej v porovnaní s deťmi, ktoré sa nedokážu venovať svojim záujmom. Verím, že v prospešných aktivitách bude pokračovať aj najmladší syn, trojročný Samko.

Futbalisti TJ Slovan Tajov

V tejto zostave zohrali prvé stretnutia jesenného kola 2017/2018.

Horný rad z ľava: Svetozár Stračina, Michal Kucka, Richard Zmajkovič, Rudolf Rubint, Tomáš Bauer (hostovanie z Kokavy nad Rimavicou), Igor Országh (prestup z Jakuba), Peter Rončák, Marián Schwarz

Dolný rad z ľava: Richard Ševčík, František Hruška (hostovanie Savon BB), Peter Mažgut Lukáš Jeziorsky (prestup z Jakuba), Dušan Murgaš, Róbert Greško, tento posledný chlapec je už v Hiadli a dole je Marek Žabka - Žabiak

PM

Do našej novinárskej kroniky pribudli ďalší šikovní športovci, aj Majstri Slovenska. Budeme im držať palce.

Text: Anna Chlebovcová

Foto: archív rodiny Krestiankovcov

Priebežné výsledky zápasov v jesennej časti futbalovej súťaže II. A. triedy

TJ Slovan Tajov – TJ Slovan Malachov	5:2
TJ Slovan Tajov – FK Baník Ľubietová	4:1
TJ Tatran Harmanec – TJ Slovan Tajov	3:3
TJ Slovan Tajov – OZ Kráľická Tiesňava	4:0
TJ Družstevník Dúbravica – TJ Slovan Tajov	7:1
TJ Slovan Tajov – TJ Mladosť Lučatin	0:5
TJ Hronsek – TJ Slovan Tajov	3:8
TJ Slovan Tajov – TJ Iskra Horné Pršany	10:0
TJ Partizán Hiadľ – TJ Slovan Tajov	2:2
TJ Slovan Tajov – ŠK Zornička Riečka	2:3
ŠK Selce B – TJ Slovan Tajov	4:3